

Zvukotemno

Mysleli jsme si, že nás nikdo nevidí,
když jsme odklízeli nahřtla,
co místo srdce jizvy měla.

(Zbaveni pocitu viny
žili jsme jenom z poloviny.)

S každým rženem, s každým probuzením
poznávámé, že ten druh žije
že toho druhého srdce bije.

Pocity hladu a ticha,
dýchají nám na otevřených
a posledních lži byly zašepťány.

Miluj mě, jak když jsme zabýjeli,
dokud nás nevidíli.

(Byl to divný pach - tys cítil strach!)

Budu tě milovat
a s lžskou žárovat.

Tvoje lžska mě bodá a bodala
a tu mou udala.

(Chci vrátit žas, chci lžtat žas!)

Padám a vřm, že od tebe
nikdo mě nevidí...

nejsem

nejši

nejíme.

Jen zvukotemno... a přždné sliby.